

Sant Dnyaneshwar Shikshan Sanstha's

ANNASAHEB DANGE COLLEGE OF B PHARMACY, ASHTA

ASPIRE 2022-23

Shaping Future Transforming
Healthcare Education
Beyond Degree

<http://www.adcbp.in>

@principaladcbp@gmail.com

OUR DESK

HON'BLE SHRI ANNASAHEB DANGE

-FOUNDER

ADV. RAJENDRA R. DANGE

-SECRETARY

PROF. R. A. KANAI

-EXECUTIVE DIRECTOR

DR. MAHESH G. SARALAYA

-PRINCIPAL

Our Inspiration

85 Years of Social Excellence

Hon. Shri. Annasaheb Dange

Founder

- Former Minister for Rural Development, Water supply, Social Welfare, Maharashtra State.
- Founder of 41 educational institutes with best track record.
- Best Parliamentarian award for best speech on the floor of the house.
- Author of Various inspiring books.

Sant Dnyaneshwar Shikshan Sansthas

ANNASAHEB DANGE COLLEGE OF B.PHARMACY, ASHTA

Tal - Walwa, Dist : Sangli, Ph-02342-241124, Web: www.adcbp.in Email: principaladcbp@gmail.com

EDITORIAL BOARD

Editor In Chief

Dr. M. G. Saralaya

Co-Ordinator

Ms. Sravani Ravala

VISION

“To create competent pharmacy professionals who can efficiently contribute for the healthcare system of society and to the pharmacy profession.”

MISSION

- 1) To provide student centric active innovative learning environment, with strategically planned quality pharma education consistent with the policies of state and nation.
- 2) To nurture and inculcate the team spirit, research, innovation, Creativity and entrepreneurship.
- 3) To strengthen Industry- Institute and Institute – institute interaction for the overall development of students.
- 4) To help the students to disseminate acquired knowledge through the fullest commitment for healthcare services.

FROM THE DESK OF PRINCIPAL

Prof. Dr. Mahesh. G. Saralaya

Professor and Principal,

Annasaheb Dange College of B. Pharmacy, Ashta

It is my absolute pleasure to present before you the ADCBP Non-technical magazine “ASPIRE-2023”. Objective of Aspire magazine is to provide a platform for the young minds to showcase their hidden talents, creativity to enhance their skill and inculcate the scenes of responsibilities towards profession and society.

Aspire magazine is the glimpse of various achimenes of academic and non-academic excellences achieved by the fraternity and students for the current academic year. It reflects the efforts that our fraternity and students has put in to enhance their skill, shoulder their responsibilities towards a better profession and society in large through various activities.

I sincerely appreciate all the contributors for their contributions in showcasing the hidden talents to uphold the name and fame of the profession. I wish all the luck for their future endeavours..

GLIMPSE OF MAGAZINE

- **Editor's Desk**
Ms. Sravani Ravala
- **Cover page**
Ms. Mrunalee D. Magadum
- **Marathi section**
Mr. Sankalp Bhalekar
- **Hindi section**
Ms. Prerana Bhosale
- **English section**
Ms. Arpita Jamdade
- **Portraits Made by students**
- **Highlights of Institute through photographs**
  - ❖ University Rank Achievers
  - ❖ GPAT Qualifiers
  - ❖ Cultural events
  - ❖ Industrial Visit
  - ❖ NSS Activities
  - ❖ Republic day celebration
  - ❖ Shivaji Maharaj Jayanti
  - ❖ Sports

FROM EDITOR'S DESK

Ms. Sravani Ravala
Assistant professor
Department of Pharmaceutics

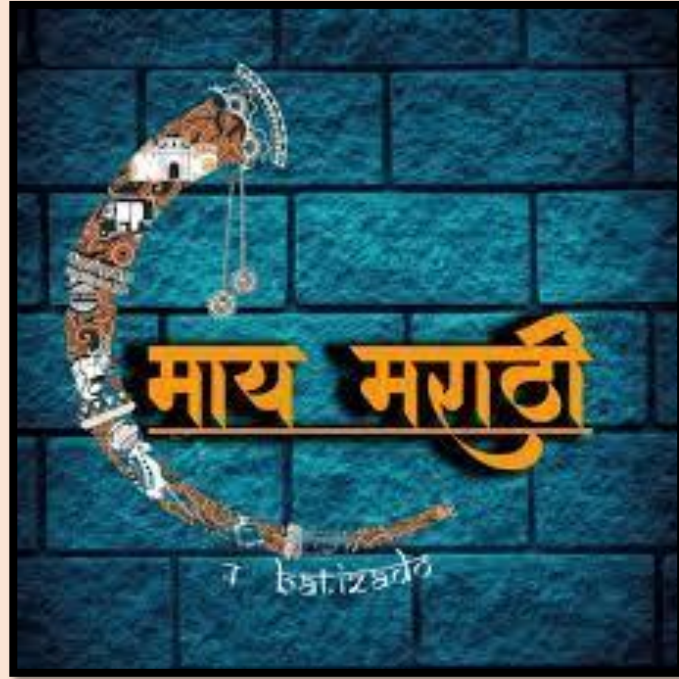
Dear ADCBP Students and Readers; Welcome to Non-technical Magazine Aspire 2022-23. It gives me an immense pleasure in bringing out this non-technical magazine. This magazine includes the hidden potentials, new talents, academic excellence, student's achievements, extra-curricular activities, and events organized by the institute.

I would like to express our sincere thanks to Respected Principal Sir, Prof. Dr. Mahesh G. Saralaya for giving us an opportunity and reliable guidance to Co-ordinate this magazine. I also thank our colleagues, students and staff for their co-operation, support and encouragement during compilation of this non-technical magazine.

Once again, I would like to thank all the individuals who are, or have been, associated with the magazine and we look forward to many more of publishing the magazines in the future. Suggestions and Criticism for further improvement will be welcome.

I hope you all enjoy reading it as much as we do.

मराठी विभाग

उमलण्याआधी मुलगी

एक मुलगी ही जन्मापासून ते बालपण आणि पौगंडावस्थेत जन्मलेली स्त्री आहे जेव्हा ती एक स्त्री बनते तेव्हा प्रौढपणाची प्राप्ती होते. मुलगी ही एक तरुण स्त्री आहे असे म्हटले जाऊ शकते, आणि ती बहुधा मुलगीसाठी समानार्थी शब्द म्हणून वापरली जाते. कोणत्याही समाजात मुलींचे उपचार आणि स्थिती सहसा त्या संस्कृतीच्या स्त्रियांच्या स्थितीशी निगडित आहे. एकदा एक हत्या झालेला स्त्री गर्भ पाहिला. त्या क्षणी त्यांचा पोटात ढवळून आला. काय करावं ते सुचेना. त्यानंतरचे कित्येक दिवस त्यांच्या मनातून ते दृश्य आणि त्या अकाली फेकून दिलेल्या चिमुकलीविषयीचे विचार पुसले जात नव्हते. मग त्यांनी लेखणी उचलली आणि त्या आईलाच एक पत्र लिहिलं उरिया भाषेत प्रसिद्ध झालेल्या त्या पत्राचा अनुवाद केला आहे कटक येथे राहणाऱ्या “राधा जोगळेकर” यांनी. सकाळ च्या सप्तरंग पुरवणीतून आज हे पत्र इथे पोस्ट करतांना फक्त हीच विनंती आहे कि हे पत्र काँपी करून शक्य तितक्या लोकांपर्यंत ईमेल करून पोचवा. हे वाचून एक जोडप्याचे जरी विचार बदलले तरी “सार्थक” झाले असे मी समजेन हे पत्र पोस्ट करायची हि जागा आहे का नाही मला माहित नाही चुकल्यास क्षमा असावी. आणि पुन्हा एकदा हे पत्र शक्य तितक्या लोकांपर्यंत पोचवा हि विनंती. आई, असं का ग केलंस? का ग, तुला माझी थोडीशीही आठवण येत नाही का? तू असं का केलंस? मी तुला पाहण्यासाठी किती आशा लावून बसले होते; पण तू मला मारूनच टाकलस. तुला माहित आहे का आई, मी फक्त तुलाच ओळखत होते. आणखी कोणाचा स्पर्शही नव्हता झाला मला.

माझ्या आयुष्यातल्या त्या चार महिन्यात मी जे काही अनुभवलं, ते फक्त तुझ्याचमुळे ग. आई तुला आठवत का? माझा भाऊ राजा जेव्हा रडायचा, तेव्हा तू त्याला समजवायचीस, कि रडू नकोस. आता तुला थोड्याच दिवसात तुझ्याशी खेळायला आणखी एक भाऊ येईल. तेव्हा मी तुझ्या पोटात खळखळून हसायचे आणि म्हणायचे, ‘आई भाऊ नाही. राजाभाईची छोटी बहिण येणार आहे. तू राजाभाईला कुशीत घेऊन झोपी जायचीस; पण मला मात्र रात्रभर झोप यायची नाही. भाईबरोबर दंगामस्ती करण्याची, खेळण्याची मला खूप इच्छा व्हायची. मग पोटात असूनही मी त्याला हळूच पायाने ढकलून द्यायचे. तोही झोपेतून जागा झाल्यावर तुझ्या पोटाला हाताने ढकलत असे. मला लागायचं. तरीही खूप आनंद व्हायचा. का माहिती आहे? कारण बहिण-भावातल्या खेळाची मजा वेगळीच असते कधीतरी भाईला बर नसायचं, तेव्हा तू म्हणायचीस, ‘हे माँ, माझ्या मुलांना सुखी ठेव. ते ऐकून माझ्या लहान लहान डोळ्यात पाणी दाटून येई. वाटे, माझी आई किती चांगली आहे. मुलांवर

तिची किती माया आहे. तुझ्यामुळे मला समजल, कि आणखी एक मोठी आई, “माँ” आहे, जी माझ्या आईला शक्ती देते. सामर्थ्य देते. माझे हे चार महिने फक्त तुझा विचार करण्यात गेले. मनात सतत एकाच विचार असायचा, तुला बघण्याचा! एकदा तू राजाभाईला म्हणत होतीस. माझ्या बाळा तुझ्यासाठी दहा महिने मी त्रास सोसल्यावर तुझा जन्म झाला. मोठा झालास, की आईचं नाव उज्वल कर, वगैरे वगैरे त्या दिवशी मला रडूच आलं. तू राजाभाईचे लाड करत होतीस म्हणून नाही, तर माझ्या आईला बघण्यासाठी मला अजून सहा महिने वाट पहावी लागेल म्हणून स्त्री-पुरुषाने एकत्र येण्याचं, कुटुंबसंस्था विकसित होण्याचं मुख्य प्रयोजन त्यांच्या शारीरिक गरजा समाजमान्यतेने, सनदशीर मार्गाने पूर्ण करणे एवढेच नसून, पुढची पिढी घडविणे, त्यासाठी योग्य, उमलण्याआधी मुलगी कविता

ए आई ए आई ,मला जगात येऊ दे ,हे सुंदर सुंदर जग मला डोळ्याने पाहू दे ,या आजी आजोबांना ,का कळत नाही मी मुलगी असली तरी ,मुलांपेक्षा कमी नाही ,हे त्यांनाही आता थोडं थोडं कळू दे ,ए आई.....मुलगा मुलगी भेद ,का सारे करतात मुलाला उजवा अन् ,मुलगी डावी मानतात मुलींनाही आता ,पुढं पुढं जावू दे ,ए आई..... उडण्याआधीच माझे ,पंख कापू नका ,थोडा विश्वास ठेवा मी देणार नाही धोका ,मलाही आकाशात उंच उंच जाऊ दे ए आई...

कौटुंबिक पार्श्वभूमी तयार करणे, जबाबदारी वाटून घेणे, मुलांच्या निकोप वाढीसाठी कुटुंबात आपापसांत प्रेम, विश्वास, साहचर्य वाढवणे असे आहे. मूल जन्माला घालताना जोडप्याला नक्कीच माहिती असते की जन्माला येणारं मूल हे मुलगा किंवा मुलगी असणार मग यानंतर सोनोग्राफी करून मुलगा आहे की मुलगी हे तपासण्याचं खर तर कारण नसतच.पण इथचं समाजाची स्वार्थी मानसिकता आडवी येते. मुलगा म्हातारपणी सांभाळणार हा पराकोटीचा स्वार्थ खर तर मुलगा हवा असण्याचे हे मुख्य कारण आज निरर्थक ठरत आहे पण तरीही मोठ्या आशेने मुलाची आशा प्रत्येक जोडपे बाळगते. एकदा मुलगा झाला की सुटलो पुन्हा पराकोटीच्या स्वार्थाची इच्छा म्हणजे मुलींना जन्म ज्याला हुंडा देण्याची ऐपत आहे त्यांनी द्यावा आम्हांला काय आमची म्हातारपणाची चिंता मिटली आमची सांपत्तीक स्थिती मुलीला हुंडा देण्याइतपत नाही खरतर कायद्याने हुंडा देणे/घेणे अवैध आहे या पासुन ही तपासणीची कारणे सुरु होतात तर अगदी सासुला-सास-यांना मुलगाच हवा..मुलगी आवडत नाही या सारख्या कारणांमुळे या गर्भलिंग तपासण्या केल्या जातात. या तपासण्या करण्याला खरतर स्त्री विरोध करू शकते.नवरा विरोध करू शकतो.अगदी ज्याला या बद्दल माहिती आहे असे नातेवाईकही हा विरोध करून यांस रोखू शकतात, पण समाजाची मला काय त्याचे?

अशी स्वार्थाकडे झुकणारी मानसिकता असं काही रोखणे दूर उलट या गोष्टींना उत्तेजनच देत असते. हे गर्भलिंग साधारणपणे ज्या कालावधीत समजू शकते त्या वेळपर्यंत पोटातील बाळाची बरीचशी वाढ झालेली असते. आणि त्यानंतर हा गर्भ काढून टाकल्यामुळे मातेच्या प्रकृतीवर ही विपरित परिणाम होण्याची शक्यता असते. ब-याच मातांचे मृत्युही झालेले आहेत. अश्या गर्भपातांनंतर या गर्भांचे काय केले जाते हे पाहण्याची तसदीही कोणी घेत नाही. भावना असते ती फक्त मोकळं झाल्याची खुशी. हा अमानुषपणा का केला जात आहे? जर मूल नको तर किती तरी उपाय असताना मुलगा होण्यासाठी मुलगा होई पर्यंत अश्या प्रकारे मुलींचा गर्भ खुडणे हा त्या स्त्री-पुरुषाचा/ पति-पत्नीचा अमानुषपणांच नाही का? जे आप्त आपल्या घरात या प्रकारांना विरोध करत नाहीत ते यांत सामील आहेत असं का समजू नये? कोण आहेत हे अमानवीय लोक जे मानवी समाजाला चुड लावण्याचे काम समाजात उजळ माथ्याने राहून करत आहेत? आपली आई, बहिण या स्त्रिया असूनही, स्वतः एक स्त्री असून पुरुषांना-स्त्रियांना मुलींचा गर्भ खुडण्याची ही अघोरी बुध्दी का होतं असते? त्या साठी ते बेकायदेशीर वागतात, स्वतःचा जीव पणाला लावतात.

अश्या डॉक्टरांचे खिसे भरतात हा त्यांचा अपराध नाही का?समाजातले स्त्रीयांचे प्रमाण कमी होत असुन पुढे मुलांना लग्न करण्यासाठी मुली मिळणार नाही ज्या मुली असतील त्यांना समाजात धोका निर्माण होईल बालिकांना, मुली-महिलांना अश्या परिस्थितीत घराबाहेर पडणे मुश्किल होईल सामाजिक असमतोल निर्माण होईल लैंगिक समस्यांचा आगडोंब उसळेल हा विचार त्यांना छळत नाही का? समाजमान्यतेच्या नावाखाली स्वतःचा व्यक्तिगत स्वार्थ किती दिवस साधणार आहेत हे एक मुलगी जेव्हा घरात जन्म घेते ते सुख, ते आनंदाचे क्षण खरंतरं कसे असते हे त्यांना अनुभवायचेच नसते का? हल्ली तर मुलगी मुलगा यांत फरकही राहिलेला नाही मुलांची सर्व क्षेत्रे मुलींनीही समर्थपणे काबिज केली आहेत मुलीही त्यांच्या पालकांची मुलासारखीच काळजी घेताना दिसतात. मग तरीही का असतात ते इतके करंटे की या सुखाला लाथाडून मोकळे होतात? का नाही विरोध करत या असल्या अमानुषतेला आज सुदाम मुंडे सारख्या डॉक्टरांबद्दल आपण बोलतो तेव्हा त्यांचा गुन्हा मोठा आहे कबूल..पण त्यांना दोष देउन समाजघटक म्हणुन आपली जबाबदारी संपते का? समाजघटक म्हणुन काही जबाबदा-या आपल्या नाहीत का? हे जग बदलण्यासाठी, ते सुंदर करण्यासाठी आधी स्वतःपासून सुरुवात करायल हवी आहे 'कायदा महत्वाचा आहेच. पण त्याहून महत्वाचं आहे ते बदल घडवणं.

आपण ह्या बदलासाठी तयार आहोत ना हुंड्यासारख्या घातक समाजप्रथेमुळे सर्वाधिक स्त्रीभ्रुण हत्या होताहेत म्हणुन हुंडा देणा-या व घेणा-यांविरुध्द कडक भूमिका आपण घेणार आहोत ना. आपल्या घरात, आजुबाजुला अश्या घटना होतात किंवा होउ पाहतात तेव्हा कायदयाची उपलब्ध मदत आपण घ्यायला हवी आहे ना आज समाजाला स्त्रीभ्रुण हत्ये सारख्या अतिशय संवेदनशील विषयावर ठोस भूमिका घेणे गरजेचे आहे या साठी आपल्याला जनमत तयार करता येऊ शकते ना तुम्ही तुमच्या आईवर प्रेम करता ना बहिणी ला जीव लावता ना तुमची पत्नी-सहचारिणी तुम्हांला प्रिय आहे ना मग मुलगीच का नको भावी समाजाला आई, बहिण, सहचारिणी हव्या आहेत...म्हणुन 'मुली' या हव्यातच मग का नाही आपण एक जबाबदार नागरिक म्हणुन स्त्री भ्रुण हत्ये विरोधासाठी कृतीशील चळवळ उभारण्यासाठी तयार होत मग एक दिवशी तू आणि ते पप्पा नावाचे कोणीतरी डॉक्टरांकडे जाण्यासाठी बाहेर पडलात. रस्त्यांमध्ये असताना मला खूप जोरात धक्का बसला. आतल्या आत बराच मार बसला. मग तू पप्पांना गाडी हळू हळू चालवायला सांगितलस. बाळाला त्रास होईल म्हणालीस. तुला माझी किती काळजी वाटते, हे पाहून मला किती बर वाटल होत. दवाखान्यात तू झोपलीस, तेव्हा मी तुझ्या पोटात खेळत होते. तुझ्या पोटावर काहीतरी लावून डॉक्टर जेव्हा तपासात होते,तेव्हा मला खोडसाळपण करण्याची खूप इच्छा झाली होती. मी पोटातल्या पोटात पटापट फिरत राहिले. म्हणून डॉक्टर म्हणाले, "मुल खूप हालचाल करत आहे, त्यामुळे काही समजत नाही." थोड्या वेळाने ते म्हणाले, की मुलगी आहे. त्यानंतर एकदम शांतता पसरली. मग तो पप्पा नावाचा माणूस म्हणाला,"सर, अबोर्शन करा "डॉक्टर म्हणाले "उद्या सकाळी या." मी पोटामध्ये खिदळत होते. दुसऱ्या दिवशी सकाळी देवाची पूजा करताना आई तू म्हणालीस, हे माँ, मला नीटपणे जाऊन सुखरूप घरी येऊ दे." मला वाटल, की तुझी तब्येत बिघडली असावी, मी पण पाणावलेल्या डोळ्यांनी त्या मोठ्या आईला म्हणाले, की माझ्या आईला लवकर बर कर नंतर नंतरच तुला माहीतच आहे आई, का ग मारलस मला? आई, तुला बघायचं होत ग डोळेभरून. मी तुला पाहिल्यानंतर मला मारून टाकलं असतस तरी चालल असत मला. आई मला पुन्हा एकदा तुझ्या गर्भात जागा दे. मला हे जग बघायचं आहे. मलाही शाळेत जायचं आहे. राजाभाईसारखा " हेप्पी बर्थ डे" करायचा आहे. हसत खिदळत तुझ्यामागे धावायचं आहे. आई, फक्त एकदाच मला कुशीत घेऊन माझे लाड कर ना ग..आणि फक्त एकदाच माझ्या कानाशी म्हण 'झोप ग माझ्या लाडक्या बाळा, तुझी आई आहे ना जवळ..मग कशाला घाबरतेस. आई एकदाच फक्त एकदाच समाधानात तडजोड असते फक्त जरा समजून घे. 'नातं ' म्हणजे ओझं नाही, मनापासून उमजून घे.

Ms. Sakshi Mohite

Second year B.Pharm

पृथ्वीवर माणूस उपराच !

गूढ ही अशी संकल्पना आहे कि जिच्या प्रत्येक स्पस्टीकरणाच्या कडेला उत्सुकतेचा अथांग सागराची किनार असते. जणू मानवाच्या प्रश्न विचारण्याच्या अवस्था क्षमतेची मंदिरासाठी परग्रहवासियांच्या अस्तित्वाचा आणि विस्वसातल्या आपल्या एकाकीपणाच्या भितीरूपी कुतूहलाचा हा प्रश्न सुद्धा असाच काहीसा गूढ ! भितीरूपी कुतूहलाचा हा प्रश्न सुद्धा असाच काहीसा गूढ !

गेल्या पन्नास वर्षात विज्ञानाने अकल्पित प्रगती केली. सूर्यमालेतील गृहांविषयी आमच्या संकल्पित प्रगती केली.सूर्यमालेतील गृहांविषयी आमच्या संकल्पनः खूपच बदलल्या आहेत आणि आजही बदलत जात आहेत. आज हजारो मैलावर घडणाऱ्या घटना आम्ही रंगीत दूरदर्शन संचाद्वारे त्याच क्षणाला पाहू शकतो.महिने न महिने अवकाशात संचार करून शकतो. कोणत्याही ग्रहांवर मानवरहित स्वयंचलित अंतराळयान उतरवून तेथील छायाचित्रे, माती, दगड,गोळा करून पृथ्वीवर आणू शकतो व त्याची चाचणी व संशोधन करून शकतो हे एक नवलच.

सुमारे दहा लाख वर्षापूर्वी मानव तयार झाला असे विज्ञान सांगते. परंतु आम्हाला ज्ञात असलेला इतिहास मात्र सात हजार वर्षांपलीकडे जाऊ शकत नाही ऐतिहासिक कागदपत्रे, उत्खनन,गुहांमधून आढळणारी भिंतीचित्रे शिलालेख आणि दंतकथा हे सगळेच आधारभूत पुरावे म्हणून उपयोगात आणले जातात. अन या पुराव्यांमध्ये काहीसे अंतर सुटलेले अस्पष्ट असे चित्र निर्माण होते....मग खरे कसे असेल हे रहस्यमय भूतकाळाचे चित्र ?

बहुतेक धर्मातील पुरांनांमधून स्वर्गलोक मधील देवता दिव्य विमानात बसून पृथ्वीतलावर येत असत. अशी पुष्कळ उदाहरणे व वर्णने आढळतात. यावरून असे समजते की या देवतांकडे तांत्रिक ज्ञानाची अफाट भंडारे होती आणि त्याच बरोबर भयानक संहारक शक्ती असलेली शस्त्र देखील होती असे वर्णन आढळते. उदा. रामायण.

मग आणखी जरा खोलात जाऊन विचार केला तर असा प्रश्न पडतो, या देवदेवता नक्की कोण होत्या ? त्या कोठून आल्या होत्या परतून कुठे गेल्या ? आणि ते पुन्हा मागारी येतील ?

परग्रहवासीयांनी पृथ्वीला यापूर्वी थेट दिली असेल, मात्र मानवाच्या ते लक्षात आले नसेल असे अमेरिकेच्या नासा या अंतराळ संस्थेने म्हटले आहे. परग्रहवासियांसंबंधी

मानवाच्या ज्या कल्पना आहेत त्या कल्पनेपेक्षा ते पूर्णपणे वेगळे असू शकतात. त्यामुळे ते पृथ्वीवर आलेले लक्षातही आले नसतील असे नासा मधील शास्त्रज्ञ

सिल्व्हानो पी. कोलंबानो यांनी सादर केलेल्या शोध निबंधात म्हटले आहे. परग्रहवासी आपल्यालेक्षा खूप वेगळे असतील असे आपण समजतो. परंतु ते तसे नसावेत. ते अत्यंत बुद्धिमाल असावेत व ते कदाचित ते तसे नसावीत. ते अत्यंत बुद्धिमान असावेत. व ते कदाचित आपल्या सारखेच असावेत किंवा आपल्या मनुष्य जातीमधील प्रगत लोक असावेत

विश्वाचा शोध घेताना मानवी समाजाच्या स्वरूपाविषयी पुन्हा विचार करणे आवश्यक आहे.असे कोलंबो यांनी नमूद केले आहे. मानवी तंत्रज्ञानाचा विकास हा केवळ दहा हजार केले आहे. मानवी तंत्रज्ञानाचा विकास हा केवळ दहा हजार वर्षांपासून सुरु झाला आणि केवळ ५०० वर्षांपासून विज्ञानिक कार्यप्रणालीचा उदय झाला याच्याकडे त्यांनी लक्ष वेधले. UFO च्या घटना मानवाच्या लक्षात

आल्या नाहीत किंवा त्याकडे दुर्लक्ष झाले असावे कारण परग्रहवासी पृथ्वीवर येण्याची शक्यता आपण फार कमी प्रमाणात गृहीत धरली आणि ते आपल्याला चकवा देणार असे आपल्याला अधिक वाटले असावे.

Mr. Anniruddha Waychal

Third Year B.Pharm

मला बदलायचे आहे.....!

आयुष्य जगात असताना भोवतीच्या परीस्थितीशी मिळवून आपण आपल आयुष्य खूप सुंदर आहे.... तसेच मी म्हणेल आयुष्य मृगजळ आहे.....!

आयुष्यात काहीतरी करून दाखविण्याची उमेद घेऊन जगत असताना कधी मन भटकत जात. आपल्या नकळत आपल्याला कोणीतरी बरच काही गोष्टी जगत असताना अनावधाने घेऊन जातात. मग त्या गोष्टीचा पश्चाताप करण्याशिवाय आपल्या हाती काहीच उरत नाही. आपण कधी कधी असे वागून जातो की आपणच आपल्याला विचारतो की ही मीच आहे का ? ? कारण आपल्या मध्ये आपल्यालाच माहित नसलेला एक छुपा चेहरा दडलेला असतो. जो आपल्याला आपल्या ढासळलेला मनाच्या अचानक एका कोपऱ्यात दिसतो किंवा मिळतो, कधी आपण परिस्थितीवर नियंत्रण मिळवू शकत नाही, तर कधी अचानक गरजेपेक्षा जास्त प्रतिक्रिया देतो, कधी अचानक खूप रागावतो तर कधी जे करायचं नसत ते करून जातो, याला म्हणायच आपल्यातला एक लपलेला चेहरा सहसा हा आपल्यालाही अज्ञात असतो पण खूप काही जे करायच, नसत ते करून जातो, अशा परिस्थितीत काय कराव खरतर कोणालाच काही सुचत नाही आणि मग कधी कधी स्वतःलाच केलेल्या गोष्टीवर खरच नियंत्रण असण खूप गरजेच असत त्यामुळे पुढे नको त्या परिस्थितीतही आपण चुकीच वागत नाही. याची खरतर हळू हळू सवय लावायला हवी. अचानक तुम्ही हे करून शकाल अस होत नाही. पण प्रयत्न करायला काय हरकत आहे नं.....

Mr. Sankalp Bhalekar

Third Year B.Pharm

शिक्षण काळाची गरज

शिक्षण ही काळाची गरज आहे आजच्या काळात पैसा संपत्ती याला महत्त्व न देता फक्त आणि फक्त शिक्षणाला महत्त्व दिले पाहिजे. शिक्षणामुळे मनुष्य जीवनात आमुलाग्र बदल घडून येतात. शिक्षण ही काळाची गरज झाली आज कोणत्याही क्षेत्रात जायचे असेल तर पहिले शिक्षण विचारले जाते. आताच्या घडीला निवडनुकीला जरी उभे राहायचे म्हटले तरी शिक्षण विचारले जाते. तसेच ट्रक ड्रायवर जरी व्हायचे असेल तरी दहावी पास असल्याशिवाय परवाना भेटत नाही. आज शिक्षणाला संपत्तीपेक्षा जास्त महत्त्व दिले जाते.

शिक्षण ही काळाची गरज बनली आहे. अशिक्षित व्यक्तीला कोणतेही आर्थिक व्यवहाराचे काम करायचे असेल तर त्या व्यक्तीला सुरक्षित व्यक्तिवर अवलंबून रहावे लागते. त्या व्यक्तीला आपले नागरी हक्क मिळत नाही. जर शिक्षण नसेल तर समाज अंधश्रधेच्या विळख्याखाली सापडला असता. मान्यतेप्रमाणे कोणतेही प्रगती झाली नसती शिक्षण घेतल्यामुळे मानवी जीवनाला योग्य आकार प्राप्त झाला आहे. मनुष्यामध्ये मित्रता निर्माण झाली आहे.

जीवनामध्ये पहिली पायरी ही शिक्षण घेणे ही आहे. समाजामध्ये आपले स्थान टिकवून ठेवण्यासाठी शिक्षण हे आवश्यकता आहे. त्यामुळे शिक्षण ही काळाची गरज बनली आहे. सुरक्षित व्यक्ती निरक्षित लोकांचा फायदा घेऊन त्यांना लुबाडत आहे. हे रोखण्यासाठी आपल्याला लोकांमध्ये शिक्षणाचा प्रसार केला पाहिजे. प्रौढ शिक्षण दिले गेले पाहिजे अशामुळे शिक्षणपद्धतीत बदल होऊन समाजाचा समतोल राहील. त्यामुळे शिक्षण ही काळाची गरज आहे.

Ms. Pranjali Patil

Second year B.Pharm

स्वप्न....

स्वप्न म्हणजे नेमकं काय हो? गाढ झोपेत असून दिसणारा एक काळ जरी तो थोड्या पूर्तीचा असावा पण कधी कधी तेच खऱ्या अर्थानी खूप मोठा आनंद देऊन जातो.... तेव्हा जाग आली की वाटतं ना, स्वप्नातच राहावं अगदी आनंदी, मन मोकळं, फक्त सुख असलेल जग तेव्हा वास्तविक जग नकोसा वाटायला लागत. पण कधी कधी वाईट स्वप्न दिसलं तर खूप त्रास सुद्धा देऊन जातो.... तेव्हा जाम आली तर वाटत कि बर झाल रे बाबा बाहेर पडलो, तेव्हा वास्तविक जग हवेहवेसे वाटते. काय गम्मत आहे ना? माणूस जिथे सुख असत तिथेच जायचं म्हणतो, पण आयुष्यातील दुःख नाहीस झालं तर सुखाची किंमत कळेल काय हो? अस म्हणतात नं की स्वप्न खरी होतात, अगदी बरोबर आहे, हा होतात ना खरे, पण आपोआप होत नाहीत व्यक्ती ने हात पाय हलवावे लागतात, तडजोड करावी लागते.

स्वप्न बघायला कोणी बंदी घालत नाही, पण स्वप्नाकडून अपेक्षा तरी करत जाऊ नका की पूर्ण होणार. मात्र स्वतः कडून ते पूर्ण करायची अपेक्षा करा अन प्रयत्न सुद्धा. आपण असे म्हणतो कि आपण ज्या विषयाचा खूप विचार करतो अनेकदा तेच आपल्याला स्वप्नात सुद्धा दिसत आणि तेच अनेकदा आपल्याला निर्णय घेण्यास मदत करते. माझं तर मत आहे कि, प्रत्येकाला स्वप्न पडायला हवीत कारण तेच स्वप्न मार्ग दाखवते वास्तविक जीवनात पुढे जाण्यासाठी स्वप्न जीवनातील सत्य हि दाखवते म्हणजेच काही वेळेस आनंद हि दाखवते त्या सोबत दुःख सुद्धा दाखवते.

Ms. Shreya Sutar

Third year B.Pharm

कविता

करावे किती आई तुझे कौतुक

अपुरे पडती शब्द हे माझे

नाही फेडू शकत

उपकार आई तुझे ॥

अमृतासमान मला तू

पाजला ग पान्हा

जसे मांडीवर यशोदा आईच्या

श्री कृष्ण बाळ तान्हा ॥

सर्व अवगुणांचा माझ्या

केलास आई तू विलय

होतात माझे सर्व गुन्हे माफ

असे आई तुझे न्यायालय ॥

आई तुझ्या कुशीतली गाढ झोप

संपूर्ण संसारात नाही

पुढचे सातही जन्म तुझ्या गर्भात मिळो

मी एवढीच वाट पाही ॥

असे वाटते मजला

जगावे पुन्हा येऊनी तुझ्या मी पोटी

तुङ्ग्याविना सर्वच दुनिया
मला वाटे खोटी ॥
आई तूच माङ्ग्या आयुष्याची
बदललीस ग काया
साष्टांग नमन करुनी
पडतो आई मी तुङ्ग्या पाया ॥
प्रेम तुझे आहे आई
या सर्वाहून भारी
म्हणूनच म्हणतात
स्वामी तिन्ही जगाचा
आई विना भिकारी ॥

Mr. Rohit Kadam

First year B.Pharm

हिंदी विभाग

इंटरनेट क्या हैं,

वर्तमान समय में इंटरनेट एक ऐसा शब्द हैं, जिससे सभी लोग परिचित हैं. इंटरनेट के बिना आज जीवन की कल्पना ही नहीं की जा सकती. तो इंटरनेट को किस प्रकार परिभाषित किया जा सकता हैं ?

इंटरनेट, सम्पूर्ण विश्व में फैला हुआ एक ऐसा नेटवर्क हैं, जिसके माध्यम से एक कंप्यूटर, विश्व के किसी भी अन्य कंप्यूटर से कनेक्ट हो सकता हैं. यह इंटर कनेक्टेड कंप्यूटर्स का नेटवर्क हैं.

इंटरनेट की खोज करना किसी एक व्यक्ति की बात नहीं थी बल्कि इसकी खोज कई वैज्ञानिकों और इंजीनियरों द्वारा की गई। 1957 में शीतकालीन युद्ध के दौरान, अमेरिका ने एक तरकीब सुझाई और एक ऐसी तकनीक बनाने का निर्णय लिया जिसके बाद आप एक कंप्यूटर से दूसरे कंप्यूटर को आसानी से जोड़ने में सक्षम हो सके। जिसका सुझाव हर किसी को अच्छा लगा और उन्होंने उसे पास कर दिया अब वो सुझाव आज के समय में काम आ रहा है। 1980 उसका नाम इंटरनेट रखा गया। इसको आजकल के समय में लोगों की लाइफलाइन कहा जाता है।

जिस प्रकार देश में फसलों का उत्पादन बढ़ाने के लिए 'हरित क्रांति' आई थी, दुग्ध उत्पादन के क्षेत्र को बढ़ाने के लिए 'श्वेत क्रांति' चलाई गयी, उसी प्रकार इस सदी में जिस प्रकार से इंटरनेट का प्रयोग किया जाता हैं तो ऐसा लगता हैं, मानो वर्तमान समय 'इंटरनेट क्रांति' का है क्योंकि इसके क्षेत्र में नित नये आविष्कार और सुविधाएँ जिस गति से आ रही हैं, तो इसका विकास सुदूर क्षेत्रों तक भी हो जाएगा. इसके अलावा 3G और 4G जैसी सुविधाएँ भी इस क्षेत्र में क्रांति का आभास कराती हैं.

इंटरनेट महत्व (Impotence)

इंटरनेट के जरिए आप कही भी बैठे हो वहां से पूरी दुनिया की चीजें सर्च कर सकते हो। इससे आप किसी बीमारी, किसी जगह तरह-तरह के खाने और भी कई चीजों के बारे में पता कर सकते हो। क्योंकि ये आपको हर तरह की सुविधा उपलब्ध कराता है।

इंटरनेट सुविधा की उपलब्धता (Internet service provider)

इंटरनेट का उपयोग इसके लिए बनाये गये विभिन्न ब्राउज़र्स द्वारा किया जा सकता है, जैसे
-: विंडोज एक्सप्लोरर, गूगल क्रोम, मोज़िला फायरफॉक्स, आदि. जो संस्था

उपभोक्ताओं को इंटरनेट की सुविधा उपलब्ध कराती हैं, उसे इंटरनेट सर्विसेज प्रोवाइडर्स
[ISP] कहते हैं. भारत में यह सुविधा देने वाली कुछ बड़ी कंपनियां हैं -:

- बी.एस.एन.एल.,
- वोडाफोन,
- एयरटेल,
- आईडिया,
- एयरसेल.

इंटरनेट पत्रकारिता का आजकल काफी प्रचलन है। हर कोई इसपर ही काम करना पसंद करता है। इसके जरिए आप कहीं भी हो हर तरह की खबर आपके पास आसानी से पहुंच जाती है। आपको कुछ नहीं करना बस अपने फोन पर एप खोलकर किसी भी तरह की जानकारी जान सकते हैं। पत्रकारिता का सबसे अच्छा माध्यम बन गया है इंटरनेट इससे सबके काम भी आसान हो गए हैं। अब इसके जरिए आप घर पर बैठे भी अपने काम आसानी से कर सकते हैं।

Mr. Harshvardhan Bhute

Third Year B.Pharm

कविता

मेरे दिल की चाहत,
कल भी तुम थे और आज भी तुम हो
मेरी ज़रूरत,
कल भी तुम थे और आज भी तुम हो
तुमने तो मुझे कबका भुला दिया
मेरी आदत,
कल भी तुम थे और आज भी तुम हो
तुमने न जाना कितना, तुमको प्यार किया
मेरी इबादत,
कल भी तुम थे और आज भी तुम हो
बेखबर बनते हो, खबर हो के भी
मेरी किस्मत,
कल भी तुम थे और आज भी तुम हो
राह में मुश्किल होगी हजार,
तुम दो कदम बढ़ाओ तो सही,
हो जाएगा हर सपना साकार,
तुम चलो तो सही, तुम चलो तो सही।
मुश्किल है पर इतना भी नहीं,
कि तू कर ना सके,
दूर है मंजिल लेकिन इतनी भी नहीं,
कि तु पा ना सके,
तुम चलो तो सही, तुम चलो तो सही।

एक दिन तुम्हारा भी नाम होगा,
तुम्हारा भी सत्कार होगा,
तुम कुछ लिखो तो सही,
तुम कुछ आगे पढ़ो तो सही,
तुम चलो तो सही, तुम चलो तो सही।
सपनों के सागर में कब तक गोते लगाते रहोगे,
तुम एक राह चुनो तो सही,
तुम उठो तो सही, तुम कुछ करो तो सही,
तुम चलो तो सही, तुम चलो तो सही।
कुछ ना मिला तो कुछ सीख जाओगे,
जिंदगी का अनुभव साथ ले जाओगे,
गिरते पड़ते संभल जाओगे,
फिर एक बार तुम जीत जाओगे।
तुम चलो तो सही, तुम चलो तो सही।

Ms. Prerana Bhosale
Third Year B.Pharm

English Section

The Importance of Self Love

“If you can learn to love yourself and all the flaws, you can love other people so much better. And that makes you so happy.” – Kristen Chenowith

Why is it so difficult to love ourselves? Basically, the short answer to this question is that we were raised in a society that didn't teach us about self-love. This may not seem very important to some, but self-love is one of the best things you can do for yourself.

Loving yourself provides you with self-confidence, self-worth, and in general, you feel more positive. If you can learn to love yourself, you will feel happier and will learn to take better care of yourself.

Looking in the mirror, most of us see a lot of different flaws and remember too many past experiences and failings to love ourselves. The less you love yourself, listen to yourself, and understand yourself, the more confused, upset, and frustrated you will be in life. When you begin to love yourself and continue to love yourself more and more each day, things slowly will be a little bit better in every way possible.

Unfortunately, self-love isn't always easy.

Accepting the pain and allowing yourself to be honest with who you are is a big step to loving yourself. Forgive yourself for past actions and things you are ashamed of doing.

Carrying a lot of negative emotions like jealousy, disgust, and rage can have a negative impact. We need to learn how to accept not only the emotions that create love, joy, and happiness but also the ones that cause fear, insecurity, and anger in our lives.

While we need to learn how to acknowledge and accept the pain with the love, another step is reconciling with a cold and unopened heart. Asking yourself if you fully love yourself can be very difficult because you must accept your flaws and faults.

Love is something we choose, the same way we choose anger, hate, or sadness. We have the power to forgive someone who has hurt us in the past. We can learn to finally heal from something when we can forgive. We can always choose love.

Learning to love yourself leads to better self-care. Examples of this could be taking a break from time to time and accepting that no one is perfect and things happen.

Another example could be saying no to others when you really don't have the time or energy to say yes. We often do too much for other people because we want to please everyone. We can forget to look after ourselves and then we become overwhelmed.

Today is the day you can love yourself completely with no expectations. Making the choice right now to choose your own love is the most powerful healing force you have.

Ms. Arpita Jamadade

Third year B.Pharm

“Are men and women really equal?”

There have been numerous facts in this world regarding equality between men and women. Some people may think men and women are equal while others will think they are not.

What do we mean when we say men and women are equal? Well men and women are categorized under gender equality. Equality means giving equal rights, opportunities, and values to both the genders/ All the genders.

Well, if we say that men and women are equal than why men are characterized to be stronger than women? Also, why men are characterised to step out of the house and earn where as women to handle the households.

If we consider physically men are physically stronger than women. But does that mean women are inferior to men. No there are numerous things which men can do and a women cannot and numerous things which women can do and men cannot.

Only a women can tolerate the pain of giving birth where a men cannot.

Considering all the above pains we can say that nature has made men and women complimentary to each other. None can survive without each other. Both men and women are important to balance the man kind on earth,

So at the end equality does not mean giving equal rights, opportunities and values but it means giving qual rights, opportunities and values depending upon their capacity.

“Mankind can only exist when men and women co-exist.”

Mohammad Atif Mushrif

Second year B.pharmacy

Father- My World

It was my father who taught me
To value myself, he told me that,
I was uncommonly beautiful and
That I was the most precious thing in his life.

Fathers can be powerful and overwhelming to their daughters.

Let her see your soft side
Let her see that you have had fears, failures, hurting times
Even though you may look flawless to her

When you are young, you think
Your dad is superman
Then you grow up and you realize
He's just a regular guy who wears a cap.
No one in this world can love a girl
More than her father
Fathers, be your daughters
First love and shall never
Settle for anything less.

My father is my hero
He is always there for me
When I needed him, he listened to me and
Taught me so many things
You have seen me at my worst
Yet you think that I am the best.
I love you Dad!!

Ms. Geetanjali kamble

Final year B.Pharmacy

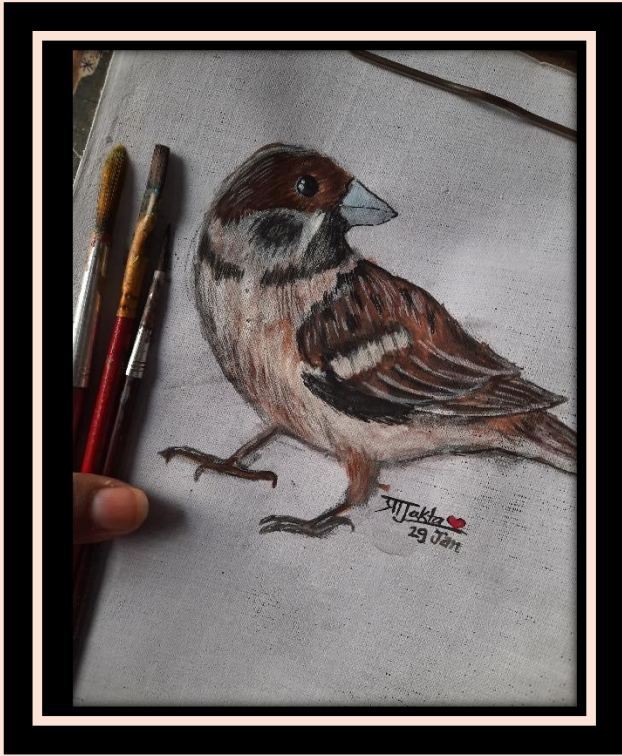
Mother

You gave me birth
I came to the earth
You opened my eyes
I saw the world so nice
On holding your hand
I was able to stand
You have a painful frown
When I fall down
You got the happiness
With my every success
You showed me the path
Which I was able to grasp
You gave me the word
You made the life for me
A bed where only roses could be
To you O Mother!
I own everything
You are the divine possession
Of the divine creation

Vedashri Vaibhav Ramayane

Second year B.pharmacy

SKETCHES

PHOTOGRAPHS

UNIVERSITY RANKS ACHIEVED BY STUDENTS

Snehal Chavan

8.99 CGPA

Shital Doijad

8.9 CGPA

Ravindra Dudhal

8.86 CGPA

Prathamesh Pange

8.8 CGPA

Pratiksha Jamadade

8.75 CGPA

Chaitanya Karape

8.75 CGPA

GPAT QUALIFIERS

Sant Dnyaneshwar Shikshan Sanstha's
Annasaheb Dange College of B. Pharmacy, Ashta
 Accredited by NAAC with A+ Grade & 3.48 CGPA

Heartiest Congratulations to GPAT 2023 Crackers

 Mr. Shubham Gaikwad AIR-656	 Mr. Saurabh Sabale AIR-1147	 Ms. Supriya Patil AIR-1220	 Ms. Sanyia Momin AIR-1439	 Mr. Rohit Shinde AIR-1574	 Ms. Pranoti Patil AIR-1657	 Mr. Vaibhav Padolkar AIR-2118	 Ms. Chaitali Kadam AIR-2552	
 Ms. Shraddha Lipare AIR-2935	 Mr. Harsh Pukale AIR-3366	 Mr. Anand Mane AIR-3454	 Ms. Pritee Ghanvat AIR-3736	 Mr. Atish Sagare AIR-3775	 Mr. Mujib Mulla AIR-3985	 Ms. Bhagashree Mali AIR-4070	 Mr. Pravin Kore AIR-1313	
 Ms. Pratiksha Kamble AIR-3985	 Mr. Anant Vedpathak AIR-4724	 Ms. Dnyaneshwari Ghoray AIR-5010	 Mr. Prashant Sindure AIR-5932	 Mr. Abhishek Kamble AIR-5932	 Ms. Priyanka Sitkhare AIR-7226	 Ms. Saloni Kamble AIR-13216	 Mr. Prasad Dethle AIR-14403	 Ms. Shraddha Lipare GAT-B (89.50%)

From: Management, Principal, Teaching Staff, Non-Teaching Staff and All Students

CULTURAL EVENTS

INDUSTRIAL VISIT

NSS Activities

REPUBLIC DAY CELEBRATIONS

Shivaji Maharaj Jayanti

SPORTS

